



Mã đề: 801  
(Gồm 02 trang)

Môn: NGỮ VĂN 8  
Tiết theo KHDH: 70, 71 – Thời gian làm bài: 90 phút

### Đề bài

#### **PHẦN I (5.5 điểm):**

Đọc đoạn văn dưới đây và trả lời các câu hỏi:

... “Chị có chuyện này muốn nói với em, con chuột bạch của chị”, cô nói, “Cụ Bơ-men đã chết vì sưng phổi hôm nay ở bệnh viện rồi. Cụ ốm chỉ có hai ngày. Buổi sáng ngày thứ nhất, bác gác công thấy cụ ốm nặng trong căn phòng của cụ ở tầng dưới. Giày và áo quần của cụ ướt sũng và lạnh buốt. Chẳng ai hình dung nổi cụ đã ở đâu trong một đêm khủng khiếp như thế. Nhưng rồi người ta tìm thấy một chiếc đèn bão vẫn còn thấp sáng và một chiếc thang đã bị lôi ra khỏi chỗ để của nó, và vài chiếc bút lông rơi vung vãi, và một bảng pha màu có màu xanh và màu vàng trộn lẫn với nhau, và - em thân yêu ơi, em hãy nhìn ra ngoài cửa sổ, nhìn chiếc lá thường xuân cuối cùng ở trên tường. Em có thấy làm lạ tại sao chẳng bao giờ nó rung rinh hoặc lay động khi gió thổi không? Ô, em thân yêu, đó chính là kiệt tác của cụ Bơ-men, - cụ vẽ nó ở đây vào cái đêm chiếc lá cuối cùng đã rụng.”

**Câu 1 (1.0 điểm):** Đoạn văn trên trích từ văn bản nào? Tác giả là ai? Thể loại của văn bản chứa đoạn trích trên là gì?

**Câu 2 (0.5 điểm):** Hãy nêu nội dung của đoạn trích trên.

**Câu 3 (1.0 điểm):** Kết thúc truyện, nhân vật Xiu đã nói với Giôn-xi: “Ô, em thân yêu, đó chính là kiệt tác của cụ Bơ-men, - cụ vẽ nó ở đây vào cái đêm chiếc lá cuối cùng đã rụng.”. Hãy lý giải vì sao có thể nói chiếc lá cụ Bơ-men vẽ là một kiệt tác.

**Câu 4 (3.0 điểm):** Qua văn bản chứa đoạn trích trên, hãy viết một đoạn văn diễn dịch (khoảng 12-15 câu) nêu cảm nhận của em về nhân vật cụ Bơ-men, trong đó có sử dụng một câu ghép và một thán từ (gạch chân- chú thích)

#### **PHẦN II (4.5 điểm): Đọc văn bản sau và thực hiện các yêu cầu:**

### **GIÁ TRỊ CON NGƯỜI**

Pa-xcan

Người ta chẳng qua là một cây sậy, cây sậy mềm yếu nhất trong tạo hóa nhưng là một cây sậy có tư tưởng.

Cần gì cả vũ trụ tòng hành nhau mới đè bẹp cây sậy ấy? Một chút hơi, một giọt nước cũng đủ làm chết người. Nhưng dù vũ trụ có đè bẹp người ta, người ta so với vũ trụ vẫn cao hơn, vì khi chết thì hiểu biết rằng mình chết chứ không như vũ trụ kia, khỏe hơn mình nhiều mà không tự biết rằng mình khỏe.

Vậy giá trị của chúng ta là ở tư tưởng.

Ta cậy cao dựa vào tư tưởng, chứ đừng dựa vào không gian, thời gian là hai thứ chúng ta không bao giờ làm đầy hay đọ kịp. Ta hãy rèn tập để biết tư tưởng cho hay, cho đúng, đó là nền tảng của nhân luân.

*Tôi không căn cứ vào không gian để thấy giá trị của tôi, mà tôi trông cậy vào sự quy định của tư tưởng một cách hoàn toàn, dù tôi có bao nhiêu đất cát cũng chưa phải là "giàu hơn", vì trong phạm vi không gian này, vũ trụ nuốt tôi như một điểm con, nhưng trái lại, nhờ tư tưởng, tôi quan niệm, bao trùm toàn vũ trụ.*

(Theo Bài tập Ngữ văn 11, Tập hai, NXB Giáo dục Việt Nam, 2015, tr.114)

**Câu 1 (0.5 điểm)** Xác định phương thức biểu đạt chính của văn bản trên?

**Câu 2 (1.5 điểm)** Trong câu văn: "Người ta chẳng qua là một cây sậy, cây sậy mềm yếu nhất trong tạo hóa nhưng là một cây sậy có tư tưởng" tác giả đã sử dụng biện pháp tu từ gì? Nêu tác dụng.

**Câu 3 (2.5 điểm)** Hãy viết 01 đoạn văn (khoảng một trang giấy thi) trình bày suy nghĩ của anh/chị về ý kiến của Pa-xcan: "Giá trị của chúng ta là ở tư tưởng".



Mã đề: 802  
(Gồm 01 trang)

Môn: NGŨ VĂN 8  
Tiết theo KHDH: 70, 71 – Thời gian làm bài: 90 phút

**Đề bài**

**PHẦN I (5.5 điểm):**

Đọc đoạn văn dưới đây và trả lời các câu hỏi:

... “Chị có chuyện này muốn nói với em, con chuột bạch của chị”, cô nói, “Cụ Bơ-men đã chết vì sưng phổi hôm nay ở bệnh viện rồi. Cụ ốm chỉ có hai ngày. Buổi sáng ngày thứ nhất, bác gác cổng thấy cụ ốm nặng trong căn phòng của cụ ở tầng dưới. Giày và áo quần của cụ ướt sũng và lạnh buốt. Chẳng ai hình dung nổi cụ đã ở đâu trong một đêm khủng khiếp như thế. Nhưng rồi người ta tìm thấy một chiếc đèn bão vẫn còn thấp sáng và một chiếc thang đã bị lôi ra khỏi chỗ để của nó, và vài chiếc bút lông rơi vung vãi, và một bảng pha màu có màu xanh và màu vàng trộn lẫn với nhau, và - em thân yêu ơi, em hãy nhìn ra ngoài cửa sổ, nhìn chiếc lá thường xuân cuối cùng ở trên tường. Em có thấy làm lạ tại sao chẳng bao giờ nó rung rinh hoặc lay động khi gió thổi không? Ô, em thân yêu, đó chính là kiệt tác của cụ Bơ-men, - cụ vẽ nó ở đáy vào cái đèn chiếc lá cuối cùng đã rụng.”

**Câu 1 (0.5 điểm):** Đoạn văn trên trích từ văn bản nào? Tác giả là ai?

**Câu 2 (0.5 điểm):** Hãy nêu nội dung của đoạn trích trên.

**Câu 3 (1.0 điểm):** Kết thúc truyện, nhân vật Xiu đã nói với Giôn-xi: “Ô, em thân yêu, đó chính là kiệt tác của cụ Bơ-men, - cụ vẽ nó ở đáy vào cái đèn chiếc lá cuối cùng đã rụng.”. Hãy lý giải vì sao có thể nói chiếc lá cụ Bơ-men vẽ là một kiệt tác.

**Câu 4 (3.5 điểm):** Qua văn bản chứa đoạn trích trên, hãy viết một đoạn văn diễn dịch (khoảng 12-15 câu) nêu cảm nhận của em về nhân vật cụ Bơ-men, trong đó có sử dụng một câu ghép và một thán từ (gạch chân- chú thích)

**PHẦN II (4.5 điểm): Đọc văn bản sau và thực hiện các yêu cầu:**

“Ước làm một hạt phù sa  
Ước làm một tiếng chim ca xanh trời  
Ước làm tia nắng vàng tươi  
Ước làm một hạt mưa rơi, đẫm chồi”.

(Lê Cảnh Nhạc - Xin làm hạt phù sa- 2005).

**Câu 1 (0,5 điểm):** Xác định phương thức biểu đạt chính của đoạn thơ

**Câu 2 (1.0 điểm):** Phân tích hiệu quả nghệ thuật của biện pháp tu từ và các hình ảnh được sử dụng trong đoạn thơ

**Câu 3 (3.0 điểm):** Từ nội dung đoạn thơ trên, em hãy viết 01 đoạn văn (khoảng một trang giấy thi) trình bày suy nghĩ của mình về câu nói: “**Ở trên đời, mọi chuyện đều không có gì khó khăn nếu ước mơ của mình đủ lớn**”.